

ønskede fulde beredskab, men har anvendt forskellige former for delvist beredskab.

Ifølge udvalgets undersøgelser var der i 1983 i hele landet 381 anmeldelser om akutte forureninger. Heraf faldt 263 inden for normal arbejdstid, mens 118 faldt udenfor.

Det må formodes, at ovennævnte tal undervurderer antallet af akutte forureninger uden for almindelig arbejdstid, dels fordi mulige anmeldere ikke har vidst, hvor de skulle henvende sig, dels fordi det måske ikke i alle tilfælde er lykkedes at få fat i personale fra amtskommunen. Men det er alligevel vurderingen, at antallet af akutte forureninger uden for almindelig arbejdstid er ret beskedent. Det er endvidere opfattelsen, at antallet af akutte forureninger vil falde betydeligt, når kommunerne har foretaget en første gennemgang af landbrugsbedrifterne. Dette må påregnes at ske indenfor de allernærmeste år.

Amtsrådsforeningen har oplyst, at et fuldt udbygget beredskab vil koste 3 mill. kr. pr. år.

Det vurderes, at de nævnte omkostninger ved et fuldt vagtberedskabs etablering ikke står mål med de miljømæssige fordele, der kan opnås ved et vagtberedskab døgnet rundt.

Den teknologiske udvikling på kommunikationsområdet vil imidlertid i de kommende år medføre, at det ved hjælp af »person søgere« vil være muligt at komme i forbindelse med beredskabsmedarbejdere. Der vil derfor blive foretaget en fornyet gennemgang af behovet for og mulighederne for at etablere beredskabsordninger i forbindelse med en gennemarbejdning af den foreliggende vejledning og cirkulæreskrivelse. Samtidig vil det blive vurderet, om der til andre miljøbeskyttelsesformål er behov for et beredskab. Der var i øvrigt i tilsynsudvalget enighed om, at eventuelle nødvendige regler i givet fald ville kunne udstedes med hjemmel i § 56. Der fremsattes på denne baggrund ikke forslag om en særlig bestemmelse om beredskab i tilfælde af vandforurening.

Til nr. 14

Det blev i tilsynsudvalget overvejet, hvorledes tilsynsmyndighedens viden om virksomhed, der er lovligt etableret, men helt eller delvist ikke er godkendt efter miljøbeskyttelsesloven, kan forbedres. En sådan viden er en afgørende forudsætning for at kunne foretage en meningsfyldt prioritering af tilsynsindsatsen, således at den medfører en optimal miljømæssig effekt.

Der er her tale om et betydeligt antal virksomheder. Det skønnes, at langt størstedelen af de

virksomheder, der er omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, ikke har en godkendelse, der omfatter hele virksomheden.

Antallet af helt eller delvist godkendte virksomheder forekommer heller ikke særlig stort efter godt 10 år med miljøbeskyttelsesloven.

Den nuværende situation betyder at man mange år endnu vil have ikke-godkendte virksomheder.

Netop tilsynet med ikke-godkendte virksomheder er vanskeligt, fordi man ikke kan gå frem efter vilkårene, som man kan ved godkendte virksomheder.

Tilsynsudvalget fandt, at de muligheder, der eksisterer efter bl.a. lovens §§ 44 og 52, for at tilsynsmyndigheden kan skaffe sig de fornødne oplysninger, burde suppleres med en mere bred forpligtelse for virksomhederne til at fremskaffe de fornødne basisoplysninger om virksomhedens produktion og forurening.

En sådan anmeldelsesordning kan gennemføres i medfør af den gældende bestemmelse i § 64, hvorefter miljøministeren ifølge lovbemærkningerne til denne bestemmelse kan iværksætte en anmeldelsesordning. Anmeldelsesordningen indebærer, at virksomhederne selv skal tage initiativ til at underrette myndighederne om virksomhederne og deres emissioner: Anmeldelsen må forudsættes at skulle indeholde fornødne oplysninger om bl.a. virksomhedens placering og arbejdsprocesser, om emissionernes art og omfang, om risikobetonede forhold, om indretning og drift m.v. Anmeldelsesordningen vil således tillige bevirke, at udøvere af forurenende virksomhed selv må undersøge virksomhedens forhold og emissioner.

Det nævnes i bemærkningerne, at en sådan anmeldelsesordning formentlig først vil kunne iværksettes nogle år efter lovens ikrafttræden. Med henblik på en effektivisering af tilsynet, er det opfattelsen, at tidspunktet for en gennemførelse af den i loven forudsatte anmeldelsesordning nu er kommet.

Af praktiske grunde er bestemmelsen flyttet til lovens kapitel 7.

En række oplysninger om produktion, råvarer, brændselsforbrug m.m. vil alle virksomhederne naturligt allerede besidde, og sådanne oplysninger vil det ikke volde virksomhederne større vanskeligheder at fremskaffe.

Visse virksomheder vil dog næppe ligge inde med en række oplysninger om virksomhedernes forureningsforhold. Det må imidlertid påregnes, at myndighederne og de delvist godkendte virksomheder allerede besidder oplysninger om forurenningen fra ikke-godkendte anlæg, idet sådanne oplys-